

عنوان مقاله:

بررسی همبستگی مولفه های هویت مکانی و معماری پایدار (نمونه موردی مازندران)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رسول عبدی ملک کلایی - دانشجوی دکتری دانشگاه هنر اصفهان

عبدالمجید نورتقانی - عضو هیات علمی دانشگاه گلستان

مهدی سعدوندی - عضو هیات علمی دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

متفکران و محققان زیادی تاکنون در خصوص چگونگی شکل گیری هویت مکان در فضاهای ساخته شده شهری به تحقیق و بررسی پرداخته اند. هویت ابعاد و ریشه های گسترده ای دارد و دامنه آن به حوزه های مختلفی کشیده می شود. مباحث مربوط به پایداری نیز در سالهای اخیر در حوزه های مختلف مورد کنکاش و بررسی قرار گرفته اند. در این مقاله با مروری بر تحقیقات صورت گرفته توسط محققان مختلف در حوزه های مختلف به ارتباطاتی که میان دو حوزه معماری پایدار و هویت مکانی در معماری وجود دارد می پردازیم و تأثیرات هر یک را بر دیگری با روش تحقیق همبستگی و از طریق مطالعه موردی بررسی قرار می دهیم به عبارت دیگر این تحقیق از نوع کیفی و توصیفی و با روش تحقیق همبستگی صورت گرفته و مطالعه ادبیات پیشینه آن به روش کتابخانه ای بوده است. عمده تأکید این مقاله بر این نکته است که با افزایش هویت محیط که منجر به افزایش سطح تعلق مکانی افراد می گردد حساسیت افراد نسبت به حفظ محیط پیرامونی خود افزایش یافته و این امر موجب اتخاذ رویکردهایی در جهت حفظ محیط زیست و پایداری آن می گردد. بدین منظور در تحقیق پیش رو با انتخاب پنج مکان متفاوت در یک حوزه اقلیمی در منطقه مرکزی مازندران و از طریق مراجعه حضوری و انجام پرسشنامه سطح هویت مکانی و نیز میزان مولفه های پایداری در کالبد معماری این مکانها مورد سنجش قرار گرفت و نتایج پس از جمع آوری و استخراج در قالب جداول آماری ارائه گردید تا قابل قیاس گردد. با همپایه کردن نتایج در قالب یک نمودار نهایی میزان تغییرات شاخصهای دو متغیر مورد سنجش قرار گرفته و ارتباط آنها در بخش نتیجه گیری بیان گردید. نتایج مبین وجود ارتباط میان این دو مولفه است.

کلمات کلیدی:

هویت، پایداری، تعلق مکانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619189>

